

Folketingets Forhandlinger. (121.)

1921

16. Jan. 1899: 2. Beh. af Finanslovf. f. 1899—1900. (Landbrugsminist.)

1922

diget til i eksceptionelle Tilfælde at kunne gaa ned til 200, nemlig i saadanne Tilfælde, hvor særlige Forhold, i Betragtning af Egnens tynde Befolkning, kunne motivere det. Dermed tror jeg, at man har truffet det, som efter den hidtil indvundne Erfaring maa antages at være det hensigtsmæssigste. Skulde det vise sig, at der er Anledning til at gøre yderligere Forandringer i disse Regler, ville vi jo altid kunne enes om det ad Aare. — Med Hensyn til Avlscenterne er der fremsat en Del Bemærkninger, særlig med Hensyn til Præmiens Størrelse og med Hensyn til Konkurrencens Omfang. Jeg maa her gentage, at det er umuligt andet, end at man over for en helt ny Foranstaltning kommer til at staa noget famlende i Begyndelsen, og at der vistnok er adskillige Punkter, hvor man er udsat for at gribe Tingen an mindre heldig. Men kun Erfaringen kan lære, hvorledes man rettest bærer sig ad. Saa vidt jeg skønner, er de Grundtræk for Bevillingens Anvendelse, hvorom man efter en meget vidtløftig og indgaaende Forhandling enedes i Fjor, dog saadanne, at man sikkert maa kunne slaa sig til Taals dermed, indtil der bliver Tale om at tage hele Sagen op til fornyet Overvejelse. — Jeg har dernæst at sige et Par Ord om den Bevilling paa 12,000 Kr. til Landbofællesforeningernes Udgifter, der har vakt en Del Forunding, som er kommen til Orde fra meget forskellige Sider, saaledes dels fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (Klausen) og dels fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (J. Hage) og ogsaa fra andre. Jeg skal erkende, at der ganske vist kan siges en Del imod denne Bevilling, og at man navnlig meget passende kan benytte denne Lejlighed til i al Almindelighed at gøre den Betragtning gældende, at det er en saare tvivlsom Vej, som Udviklingen er inde paa, naar man vil lade Staten tage sig af alt muligt. Dette, at et hvilket som helst Foretagende, særlig ogsaa et saadant, som tilsigter det økonomiske Livs Fremme, hver Gang der kommer en eller anden Henvendelse derom, straks skal gøres til Genstand for Statshjælp, indeholder den store Fare, at det private Initiativ svækkes, og den private

Beredvillighed til at deltage forringes. Men naar man nu en Gang er kommen ind paa denne Vej, som faktisk følges fra alle Sider, og som alle, naar det kommer til Stykket, selv om man fremhæver det uheldige deri, alligevel gaar med til, saa er jeg ikke i Stand til at se, at just denne Bevilling danner en særlig afskrækkende Undtagelse fra alt det andet, som vi ellers paa saa mange Omraader gaa med til. Man har i Forslaget benævnt dette Tilskud et Bidrag til disse Foreningers Administrationsudgifter, og det indvendes da, at eftersom disse Foreninger for en væsentlig, ja for en overvejende Del have deres Indtægter fra Statskassen, saa er det underligt, at de oven i Købet ogsaa skulle have Tilskud af Statskassen til at administrere disse Bidrag. Det underlige ligger dog vistnok nærmest deri, at Bevillingen just har faaet denne Titel: Bidrag til Administrationsudgifter; jeg tror, det havde været korrektere, om man havde kaldt den: Bidrag til Foreningernes Virksomhed i Almindelighed. Derved tror jeg, at man havde ramt det, som er det egentlige Udtryk for Tanken, og saa havde man holdt sig til en Betegnelse, for hvilken der allerede foreligger Fortilfælde; Industriens Fællesrepræsentation f. Eks. har allerede nu et aarligt Bidrag paa Finansloven til Virksomhed i Almindelighed. Naar det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds fremhævede, at Fyns Stifts patriotiske Selskab i et vist Øjemed kun ofrede 275 Kr., saa vil jeg, for at dette Tal ikke i denne Sammenhæng skal være vildledende, gøre opmærksom paa, at i alt Fald de Indtægter, som det ovennævnte Selskab har ad anden Vej foruden Statstilskuddet, er betydeligt mere end 275 Kr. Selskabets Budget for 1898—99 viser en kalkuleret Indtægt af 37,275 Kr.; deraf ere de 22,050 Kr. Statstilskud til bestemte Øjemed, medens de 15,225 hidrøre fra andre Kilder. Altsaa, den overvejende Del af Indtægterne kommer ganske vist fra Staten, men de ad anden Vej kommende Indtægter ere dog ikke saa ubetydelige, at de ikke spille nogen Rolle.

Til sidst skal jeg nævne de Ændringsforslag, der uden for Betænkningen have været stillede af de ærede Medlemmer for Esbjerg (Bluhme) og Hornslet